

2. Napadnutý rozsudok tiež nesprávne uplatňuje článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009 v rozsahu, v akom Všeobecný súd nezohľadnil účinky a váhu koncepcnej rozdielnosti označení v rámci celkového posúdenia pravdepodobnosti zámeny ochranných známk, ktoré vykazujú veľmi nízky stupeň vizuálnej a zvukovej podobnosti. Podľa ustálenej judikatúry musí koncepčný obsah prihlasovanej ochrannej známky stačiť na to, aby neutralizoval veľmi malú vizuálnu podobnosť a malú zvukovú podobnosť, ktorá podľa Všeobecného súdu existuje medzi prihlasovanou ochrannou známkou a skoršou ochrannou známkou.
3. Napokon Všeobecný súd nesprávne uplatnil článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009, lebo posudzoval existenciu pravdepodobnosti zámeny medzi dotknutými označeniami bez toho, aby zohľadnil všetky faktory relevantné v prejednávanej veci na zistenie pravdepodobnosti zámeny. Konkrétne Všeobecný súd nezohľadnil zásadnú okolnosť, ktorá bola súčasťou skutkového stavu sporu: pôvod, históriu, zemepisný význam slova obsiahnutého v ochranných známkach dotknutých v konaní a jeho symbolické spojenie s tovarom označeným uvedenými ochrannými známkami. V dôsledku toho Všeobecný súd v tomto rozsahu tiež skreslil skutkový stav.

(¹) Nariadenie Rady (ES) č. 207/2009 z 26. februára 2009 o ochrannej známke Spoločenstva (Ú. v. EÚ L 78, s. 1).

Žaloba podaná 18. júla 2014 – Európska komisia/Rakúska republika

(Vec C-346/14)

(2014/C 361/03)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: E. Manhaeve a G. Wilms, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Rakúska republika

Návrhy žalobkyne

- určiť, že žalovaná si tým, že nesprávne uplatnila ustanovenia článku 4 ods. 1 v spojení s článkom 4 ods. 7 smernice 2000/60 ES (¹) (ďalej len „smernica o vode“) pri povoľovaní stavby vodnej elektrárne na Schwarze Sulm, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 4 ods. 3 ZEÚ v spojení s článkom 288 ZFEÚ,
- zaviazať Rakúsku republiku na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Komisia sa domnieva, že Rakúsko sa pokúša obísť zásadu zabránenia zhoršenia stavu, ktorá je zakotvená v článku 4 ods. 1 smernice o vode ako základná zásada uvedenej smernice, a tým porušuje podmienky pre oslobodenie stanovené v článku 4 ods. 7 tejto smernice.

Uplatnenie smernice o vode *ratione temporis* je založené na judikatúre Súdneho dvora, podľa ktorej členské štáty počas lehoty na prebratie smernice nemôžu prijať nijaké ustanovenia, ktoré by mohli vážne ohroziť dosiahnutie cieľa smernice (článok 4 ods. 3 ZEÚ v spojení s článkom 288 ZFEÚ).

Žalovaná vo svojom novom rozhodnutí vychádzala iba zo zmeneného posúdenia stavu vody v Schwarze Sulm. Toto zmenené zaradenie (stav vody „dobrý“ namiesto „veľmi dobrý“) odporuje pôvodnému plánu trvalo udržateľného hospodárenia. Zistenia a posúdenia v pláne hospodárenia sa nemôžu v dôsledku administratívneho rozhodnutia prijatého ad hoc na základe nových kritérií v poslednom momente meniť. V opačnom prípade by sa podstatné hmotnoprávne ustanovenia smernice o vode, akým je v tomto prípade zásada zabránenia zhoršenia stavu, ako aj dôležité procesné ustanovenia, akým je napríklad účasť verejnosti, mohli ľahko obchádzať.

(¹) Smernica 2000/60/ES Európskeho parlamentu a Rady z 23. októbra 2000, ktorou sa stanovuje rámec pôsobnosti pre opatrenia spoločnosti v oblasti vodného hospodárstva (Ú. v. ES L 327, s. 1; Mim. vyd. 15/005 s. 275).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Judecătoria Câmpulung (Rumunsko) 21. júla 2014 – Maria Bucura/SC Bancpost SA

(Vec C-348/14)

(2014/C 361/04)

Jazyk konania: rumunčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Judecătoria Câmpulung

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľka: Maria Bucura

Odporkyňa: SC Bancpost SA

Vedľajší účastník konania: Vasile Ciobanu

Poddlžník: SC Raiffeisen Bank SA

Prejudiciálne otázky

1. Je vnútroštátny súd, rozhodujúci o námietkach proti exekúcii, ktorej podkladom je úverová zmluva o vydanie kreditnej karty American Expres Gold, v prípade, že poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané v neprítomnosti spotrebiteľa, v zmysle smernice 93/13/EHS (¹) povinný preskúmať aj z úradnej povinnosti, hneď ako sa oboznámi so skutkovými a právnymi okolnosťami, potrebnými na tento účel, nekalý charakter poplatkov stanovených predmetnou zmluvou: a) – poplatok za vydanie karty; b) – ročný poplatok za vedenie karty; c) – ročný poplatok za vedenie ďalšej karty; d) – poplatok za predĺženie platnosti karty; e) – poplatok za výmenu karty; f) – poplatok za zmenu PIN kódu; g) – poplatok za výber hotovosti z bankomatu a z priehradky (vlastnej banky alebo iných bánk v Rumunsku či v zahraničí); h) – poplatok za platbu za tovar a/alebo služby poskytované obchodnými subjektmi v zahraničí alebo v Rumunsku; i) – poplatok za tlač a prenos výpisov z účtu; j) – poplatok za zobrazenie zostatku prostredníctvom bankomatu; k) – poplatok za omeškanie platby; l) – poplatok za prekročenie úverového limitu; m) – poplatok za neodôvodnené odmietnutie platby, s tým, že výška týchto poplatkov sa v zmluve neuvádza?
2. Je takto formulované vyjadrenie ročných úrokov: „úrok z úveru sa počíta v závislosti od denného zostatku, rozdeleného na položky (platby, výber hotovosti, výdavky a poplatky) a výšky dennej úrokovej sadzby platnej v čase výpočtu. Úrok sa počíta denne podľa nasledujúceho vzorca: súčet súčinov medzi výškou každej položky denného zostatku a dennej úrokovej sadzby platnej pre daný deň; denná úroková sadzba sa vypočíta ako pomer ročnej sadzby a 360 dní“ – vyjadrenie, ktoré má zásadný význam v kontexte smernice Rady z 22. decembra 1986 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, ktoré sa týkajú spotrebiteľského úveru (87/102/EHS) v znení smernice 98/7/ES Európskeho parlamentu a Rady zo 16. februára 1998, ktorá obsahuje podobnú formuláciu – zrozumiteľné podľa článkov 3 a 4 smernice 93/13/EHS?
3. Umožňuje skutočnosť, že sa v zmluve neuvádza výška príslušných poplatkov, pričom zmluva obsahuje vyjadrenie spôsobu výpočtu úrokov bez uvedenia ich výšky, vnútroštátnemu súdu – v súlade s ustanoveniami smernice Rady 87/102/EHS z 22. decembra 1986 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, ktoré sa týkajú spotrebiteľského úveru (²) v znení smernice 98/7/ES Európskeho parlamentu a Rady zo 16. februára 1998 (³), a s ustanoveniami smernice Rady 93/13/EHS – aby konštatoval, že absencia týchto údajov v úverovej zmluve má za následok, že predmetný úver, ktorý sa touto zmluvou poskytol, sa považuje za oslobodený od poplatkov a úrokov?